

[Drachmann.]

rede til at sætte Landets Velfærd til Side, naar det gælder at komme Socialdemokratiet og Regeringen til Livs“.

„Og saa fortsætter Bladet:

„Der var Stilhed som i en Kirke, medens Folketingsmanden fremsatte disse Oplysninger om visse Landbrugsrepræsentanters landsskadelige Optræden“.

Det er det, den højtærede Udenrigsminister med sin absolutte Talekunst fremstiller saaledes, at alt er gaaet glat. Det minder virkelig om Veretschagins Maleri: Alt stille i Schipkapasset. Nej, der har vel nok været saadan noget mindre Glæthed hist og her, og jeg synes, vi maa afvente de nærmere Detailler for at kunne bedømme Forslaget, saaledes som det skal bedømmes.

Det eneste, vi egentlig fik at vide i Dag, var, at Tyskland skulde tage forøgede Mængder af vore Landbrugsvarer. Nu synes jeg ikke, at det er nogen stor Kunst at faa en sulten Mand til at ønske at faa større Mængder Levnedsmidler. Kunsten, eller rettere Forhandlingskunsten, maa give sig Udtryk deri, at man opnaar anstændige og rimelige Priser herfor. Om de Priser, der opnaas fra tysk Side for de Varer, som vi alle ved, at de hellere end gerne vil have i denne Situation, ved vi intet. Saa længe vi intet ved derom, kan vi ikke bedømme Forslaget og Handelsoverenskomsten overhovedet.

Jeg lægger Vægt paa, at Udenrigsministeren selv har fremhævet, at Situationen, som den nu ligger, ikke vil være varig. Det betyder, saaledes som jeg kan se det, at vi har haft en enestaaende og maaske altsaa ikke igenkommende Lejlighed til at faa rettet i vort Handelsforhold til Tyskland, men Ministeren var selv inde paa at beskæftige sig med Handelsforholdet mellem Danmark og Tyskland, og han nævnte her, at Balancen mellem Eksport og Import mellem de to Lande i den Overenskomst, der nu skal sluttes for 1936, havde samme Karakter som i 1935. Det er det, der gør os betænkelige. Vi har tidligere gjort Rede for vore principielle Betæneligheder, og med denne Udtalelse bliver den Betænelighed, vi paa Forhaand maa nære, yderligere styrket. Det er givet, at den Situation, der foreligger rent fedtstofmæssigt og levnedsmiddelmæssigt i Øjeblikket i Tyskland, havde givet os saa gode Chancer paa Haanden, at vi burde have kunnet rykke os ud, frigøre os for det tidligere ulige og for os meget uheldige Forhold netop i Handelsbalancen mellem de to Lande.

Jeg ved ikke, hvor tilfreds den højt-

ærede Minister var med at høre den tidligere Handelsminister, det nuværende ærede Medlem Hr. Hauges Ordførertale. Det ærede Medlem Hr. Hauge havde med alle de Tal og alt det, jeg omtalte før, en meget interessant Oplysning, idet han anførte, at vort Køb af nødvendige Varer, men af Varer, for hvilke vi ikke har Krav paa en tilsvarende Eksport, om jeg saa maa sige eksportfrie Varer, androg ikke mindre end en kvart Milliard Kroner. Men saa maa det da blive dobbelt betænkeligt, at man over for en Storkunde og en endnu mere udpræget Storleverandør som Tyskland binder sig til et stadigt voksende Underskud i Samhandelen, og det er det, der sker. (Udenrigsministeren [P. Munch]: Nej!). Det er det, der sker, højtærede Udenrigsminister, og saa længe vi har dette ulige Forhold over for en saa stor Kunde og en saa stor Leverandør, maa der komme meget vanskelige Problemer til sidst, ikke alene over for den hjemlige Beskæftigelse — den synes ikke at interessere Regeringen nu, da Valget er overstaaet —, men til anden Side. Det er givet, at vi ikke kan opretholde vore Handelsforhold med de Tal, som det ærede Medlem Hr. Hauge taler om, med de Krav, der stilles fra anden Side, og samtidig over for en saa stor Partner som Tyskland opretholde 2 : 3-Forholdet.

At der er en vis Modifikation, er jeg vidende om; det staar der ogsaa i Protokollen, men i det hele og store er vore Handelsforhold, takket være den beklagelige Omstændighed, at det ikke lykkedes os at frigøre os for den Ulighed, nu af den Art, at man altsaa maa være bange for, at denne Kunde ønsker at købe for meget hos os, fordi vi skal betale dette med saa meget større Indkøb i Tyskland, tilmed efter en Afregningsmetode, som ogsaa indebærer en vis Risiko for os.

Det er de rent principielle Betragtninger, der gør sig gældende for os; men jeg skal indrømme, at vi, da vi savner Enkeltheder og Oplysninger om de Priser, der er opnaaet, og alt det andet, som der hentydes til, ikke kan tage vor Stilling, før vi har faaet disse Ting belyst nærmere i et Udvalg. Jeg vil blot allerede nu gerne have Lov til, da Ministeren selv var inde derpaa, at fremdrage Turistordningen. Den højtærede Minister var, synes det mig, lidt ivrig efter at vise, at Tysklands Mereksport til os er mindre end antaget, og nævnte her som en af Posterne i Tysklands Favør Turistordningen. Nu er det en Kendsgerning, at der overhovedet ikke kan komme tyske Turister hertil; de har kun 10 Mark med sig, og det kommer man ikke langt med nu om